

**Francisci Monacelli Eugubini J. U. D. Protonotarii
Apostolici, olim Ecclesiæ Venusinæ, ac deinde Æsinatis
Vicarii Generalis, &c. Formularium Legale Practicum Fori
Ecclesiastici**

In Quo Formulæ Expeditionum usufrequentium de his, quæ pertinent ad Officium Judicis nobile, continentur ; Opus Episcopis, Vicariis Generalibus,

Aliisque Iurisdictionem quasi Episcopalem exercentibus: necnon Confessariis, Parochis, Cancellariis, cæterisque in dicto Foro versantibus,
apprimè utile ...

Monacellus, Franciscus

Venetii, 1706

Licentiæ Ecclesiæ, sive Oratorium ædificandi Formula X.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62406](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62406)

lucubr. can. lib. 3. tit. 41. de celebrat. Missar. num. 10. vers. deinde, Tondut. quest. benef. tom. 2. part. 3. cap. 162. nu. 3. Verum hæc velim accipias sub censura ejusdem Sac. Congregationis.

9. Sicuti possit Missas reducere, quando Testator illi facultatem dedit in Testamento, Barbos. de offic. & potestat. Episcop. alleg. 29. n. 17. ubi Decretum S. C. C. allegat.

Licentia Ecclesiam, sive Oratorium publicum ædificandi.

FORMULA X.

S U M M A R I U M.

1 Ratio augendi cultum Divinum, & vendi populi pietatem, est præcipua in elargiendis gratiis.

2 Ecclesia edificari non possunt sine licentia Episcopi, nisi expresse per indulatum Papæ consensus illius suppleatur.

3 Episcopus licentiam pro Ecclesiæ ædificatione, concurrente causa, non debet denegare, alia datur recursus ad Superiorum, qui supplet illius consensum.

4 Dos non requiritur de necessitate in edificatione Ecclesiæ, sed in consecratione.

5 Ecclesiæ edificantur, ut in ea Missæ Sacrificium celebretur.

6 In Ecclesiæ ædificatione onera Missarum parte taxanda sunt, & licentia construendi non omnibus concedenda.

7 Episcopus non potest erigere Collegiatam.

8 Parochus non potest impedire novæ Ecclesiæ ædificationem, quoties ejus iusta præservantur, & afferuntur Decreta n. 9. 10. 11. 12. 13. & 14.

15 Parochiani non coguntur, sed hortantur audire Missam in Ecclesia Parochiali diebus festis.

16 Quæ sint jura Episcopalia enumerantur.

17 Ecclesia non debet habere portam, qua transitus habeatur in Domum contiguam, neque aliam servitutem passivam, quam nemo illi imponere potest sine beneplacito Apostolico.

18 Patrono Ecclesiæ potest Episcopus in fundatione reservare servitutem prospectus, si sit Princeps, aut alias benefactor insignis.

19 Oblationes, quæ fiunt Oratoriis, seu Cappellis suis intra Parochiam, debentur Parochio.

20 Fallit regula in pluribus casibus, qui adducuntur, & num. 21.

22 Ecclesia Parochialis privativè competit jus Sepulchri, aliis verò ex privilegio Episcopi.

23 Episcopus in concessione licentiæ pro constructione novæ Ecclesiæ debet conditionem apponere ne in solemnioribus anni festis iuditibus ibidem celebraretur Missa.

24 Ecclesia fundata auctoritate Episcopi, licet non benedicta, gaudet immunitate.

25 Ecclesia Cathedralis præsumitur secreta, alia verò inferior præsumitur benedicta, si Missæ ibidem celebrentur.

26 Ecclesia auctoritate Episcopi benedicta, si polluat, potest delegatione ejusdem per simplicem Sacerdotem reconciliari; si verò sit consecrata non poterit reconciliari nisi per Episcopum.

27 Quibus modis polluat Ecclesia.

28 Ecclesia non remanet polluta nisi delicta per quæ polluitur sint publica.

29 Episcopus potest transferre diem dedicationis Ecclesiæ ad alium diem magis congruum.

N. Episcopus N.

Cum summa sit ratio, quæ pro pietate, & religione facit, & ad ea, quæ tendunt ad Divini cultus augmentum, proni esse debeamus: ideo attentis narratis, & aliis justis de causis animum nostrum dignè moventibus, facta prius per Orato-

Oratorem in Actis nostræ Cancellariae obligatione in forma juris valida (quatenus Dos in bonis stabilibus fructiferis non assignetur) manutenendi perpetuò fabricam, & suppelletilia necessaria, & decentia tam pro ornamento Altaris, quam pro celebratione Missæ, ac celebrari faciendi saltem tres Missas in die Sancti Titularis, licentiam, & facultatem Oratorii, Ecclesiam in loco in precibus expresso ædificandi, & construendi sub titulo S. N. salvis tamen. & reservatis juribus Parochialibus, & Episcopalis, concedimus. Dummodo tamen Ecclesia construenda habeat januam in via, & loco publico, nullaque in ea adsit communatio, sive transitus ad Domum vicinam, neque è Domo in eam prospectus, aut alia servitus existat. Sacraenta in ea absque Parochi expressa licentia non admittentur, neque oblationes, aut eleemosynæ à nemine recipiantur, neque sepulchrum construantur, neque in die Paschatis Resurrectionis, nec in die Pentecostes, & Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi Missa celebretur. Prima autem Missa postquam Ecclesia erit constructa non celebretur, nisi priùs à Nobis, vel alio Deputato fuerit benedicta, & licentia celebrandi concessa: & præsens licentia una cum precibus, & obligatione Oratoriis in nostra Cancellaria registretur. In quorum, &c. Datum, &c.

N. Episcopus N.

Loco ✠ Sigilli.

N. Cancellarius Episcopalis.

ADNOTATIONES.

1 PRO PIETATE, ET RELIGIONE FACIT. Ratio augendi cultum Divinum, & fovendi fidelium pietatem in elargiendis gratiis, præcipua semper fuit apud Apostolicam Sedem, ut habetur in cap. ex parte de const. cap. fin. de rescript. in 6. & sic Episcopus eamdem rationem allegat concessio- nis, quæ fulcitur etiam lege civili in l. sunt personæ, ff. de relig. & sump funer. ex qua defumptum est aphorismum, quod summa est ratio, quæ pro pietate, & religione facit.

2 ALIIS JUSTIS DE CAUSIS. Nova Ecclesia erigi non potest sine Episcopi licentia, cap. quicunque 16. qu. 7. cap. later 16. quæst. 5. cap. nemo de conser. & cap. auctoritatem de privil. in 6. Et hoc verum est etiam si quis haberet privilegium Ecclesias ædificandi, quia intelligitur sine præjudicio juris Episcopi: Etenim, ut possit hoc fieri sine Episcopi consensu, requiritur, quod specialiter in indulto exprimatur, nam tunc Papa auctoritate qua pollet, dicitur supplere illius

consensum, Tambur. de jur. Abb. tom. I. disput. 15. qu. 7. nu. 16. Graff. cons. lib. 3. de jure patr. cons. unico nu. 1. Pasqualig. ad Lau ret. de Franch. par. 1. n. 507. & ita responsum fuit à Sac. Congreg. Concilii in Sulmo nen. Interdicti 24. Januari 1699. contra Praeceptorem S. Spiritus in Saxia, qui Ecclesiam construxerat absque licentia Episcopi, nixus suis privilegiis, sublati hodiè à Concil. Trid. sess. 22. de celebr. Miss. & cap. 3. sess. 25. de regular.

3 Concurrentibus tamen rationabilibus causis, licentiam denegare non debet, alias irrationaliter renuendo, daretur recursus ad Archiepiscopum, vel Sacr. Congregat. Concilii pro supplendo Ordinarii consensu, Barbos. de offic. Episcop. allegat. 26. num. 1. vers. in ædificanda: Amostaz. de caus. piis lib. 5. cap. 2. numer. 31. prout contingit in una Foroli vien. favore Barattæ, qui cum ab Ordinario consensum pro constructione Ecclesiae ruralis non potuisset obtainere, obtinuit, Episcopo contradicente (non tamen rationaliter) 16. Januarii 1694. rescriptum -- licentiam esse conceden dam

dam sine præjudicio jurium Parochialium.
4 FACTA A PRIUS OBLIGATIONE. Quamquam in cap. placuit i. quæst. 2. in cap. nemo de consecr. dist. 1. & in cap. cum sicut ubi glos. de consecr. Eccles. vel altar. habeatur, quod antequam Episcopus consensum præstet super Ecclesiæ ædificatione, assignare faciat Dotem, hæc tamen de juris rigore (quidquid dicat in contrarium Lauret. de Franch. par. 1. nu. 465.) non exigitur nisi in consecratione, prout desumitur ex cap. pia mentis 16. qu. 7. & pluries declaravit Sac. Congreg. Episcoporum cuius Decreta refert Nicol. lucubr. Canon. lib. 5. tit. 33. nu. 7. limit. 4. & tenuit nuper Sac. Congr. Concil. in Nullius Galeatæ 27. Novembr. 1694. Ideoque in licentia pro ædificatione Ecclesiæ, quæ inservit pro commoditate audiendi Missam, sufficit, quod fiat obligatio omnium bonorum constringentis pro illius manutentio-

5 AC CELEBRARE FACIENDI SALTEM TRES MISSAS. Inconveniens enim esset, quod in Ecclesia auctoritate Episcopi erecta, numquam ex obligatione Missa litaretur, cum ad hunc effectum Altaria ibidem erigantur. Quoniam si devotioni tantum hæredum fundatoris committenda, & relinquenda esset, Missæ celebratio facile periret, ut passim experientia demonstrat, & Ecclesia derelicta remaneret, & esset destruenda, juxta monitum cap. si quis Basilicam cap. Ecclesiæ, & per tot. dist. 1. de consecr.

6 Hinc propterea injungitur obligatio trium Missarum annuatim in die festo Sancti Titularis per modum exempli, quo minùs gravetur ædificans, & in ævum quantum fieri potest certa reddatur Sacrificii immolatio, & Ecclesiæ manutentio. Cæterum inspecta ædificantis possibilitate, loci qualitate, & Ecclesiæ spectabilitate, poterit Episcopus majorem numerum Missarum in aliis anni solemnitatibus taxare, parcet tamen, quia agitur de onere perpetuo: advertendo, quod hujusmodi licentiae passim concedendæ non sunt, & nisi personis facultatibus, vel cautione idoneis, ut possint promissa futuris temporibus adimplere.

7 ECCLESIAM. Non tamen Collegiatam, quia hæc à solo Papa erigitur, ut probant Decreta relata à Nicol. in fosc. verb. Collegiata nu. 1. Et licet non defint DD. qui tenent, posse Ecclesiam Collegiatam erigi sola Episcopi auctoritate, quos adducit, & rejicit Amostaz. de caus. piis lib. 5. cap. 2. nu. 33. Nihilominus horum opinio reprobatur non solum à praxi Datariæ, sed etiam juris principio, & dispositione, unl. 3. ff. de colleg. illicit. Glos. in cap. fin. verb. novam religionem de relig. Dom. & à Lotter. de re benefic. lib. 1. quæst. 14. nu. 46. & 47. Tondut. quæst. benefic. tom. 2. par. 3. cap. 193. nu. 11. & 12. Capon. discept. 288. num. 2. & 3. & nuper declaravit Sac. Congr. Concil. in Cataniæ erectionis Collegiata 1. Septembri 1691. in qua cum quæstum fuisset -- An eredita Collegiatæ facta per Episcopum in actu Visitacionis Ecclesiæ S. Antonii Oppidi S. Philippi de Agira sustineretur, responsum fuit Negativæ: Neque Curam supprimere, ut erigat Dignitatem Sac. Congreg. Concil. in Pientina 14. Februarie 1693.

8 RESERVATIS JVRIBVS PAROCHIALIBVS. Hæc clausula in licentia erigendī novas Ecclesiæ necessariō apponenda est, quia Episcopus juribus Parochialibus præjudicium inferre non potest: & quamvis Ricc. prax. for. Eccles. par. 4. refol. 298. teneat, quod intra fines Parochiæ nova Ecclesia ædificari non debeat, nisi concurrat etiam consensus Parochi: hæc tamen doctrina non debet intelligi, quando Ordinarius id permettat, non reservatis juribus illius: quia si hæc præservata remanent, Parochus non valet se opponere, ut frequenter decisum habemus ab utraque Congregacione, & præcise.

9 In una Januen. in qua cum Nobilis Mulier Anna Adurna obtinuerat ab Archiepiscopo licentiam parvam Ecclesiæ ruri ædificandi tam pro commoditate propria, quam loci incolentium, se se oppofuit Parochus Sanctæ Margheritæ Marasii, Causaque per viam recursus delata ad Sac. Congreg. Episcoporum. & Regular. referente Eminentissimo Sacchetto sub die 5. Septembri 1692. prodit rescriptum -- concedendum esse ædificatio-

nem

nem arbitrio Ordinarii, salvis juribus Parochialibus.

10. In Nucerina: in qua volens Dominicus Cagnucci edificare publicum Oratorium in Villa Dignani, se se opposuit Parochus, non solum ob subtractionem, quam timebat eleemosynarum, sed ob diminutionem concursus populi sine quo nec Processiones facere, nec pueros, adulstosque rudiores docere Doctrinam Christianam potuisset. Episcopus tamen in actu Visitationis licentiam pro constructione novæ Ecclesiae concessit, nonnullis conditionibus qualificatum, & sine præjudicio jurium Parochialium, à quo Decreto recurrens Parochus ad eandem Sac. Congregationem, & referente Eminensissimo D. Card. Acciajolo sub die 12. Martii 1693. responsum fuit -- Serventur disposita per Episcopum, & idem tenuit in Piacentina Oratori 20. Maii 1697. referente clar. mem. Card. Petrucci, Parocho, ac etiam Episcopo reluctantibus.

11. In Maceraten. Exoptans Bartholomæus Accursius in Oppido Montis Milioni Ecclesiam ædificare, & Dotem pro illius manutentione assignare, Parochus se opposuit qua oppositione non obstante, delata causa per viam recursus ad Sacr. Congreg. Concilii sub die 10. Maii 1687. licentiam Accursio concessit -- Cum obligatione congruae Dotis, & salvis juribus Parochialibus.

12. In Theatina. Baro Joseph Foppus pro commitate Colonorum Ecclesiam auctoritate Ordinarii ruri ædificavit, & cum vellet in ea Cappellaniam perpetuam cum onere Missarum erigere, consensum Archiepiscopi successoris non potuit obtinere, ex quo Ecclesia non esset in loco, & via publica, tum quia per erectionem Cappellaniæ Villici propriam Parochiam deferuerissent: ideoque habito per dictum Baronem recursu ad eamdem Sac. Congr. Concilii, propositoque, Archiepiscopo etiam informante, dubio -- An precibus Baronis esset annendum, die 29. Julii 1690. responsum fuit -- Affirmative.

13. In Forolivien. Cæsar Maria Baratta, volens fabricam publici Oratorii Ruri cœptam completere, se opposuit Parochus ob proximitatem Ecclesiae Parochia-

lis; cui oppositioni adhærens Episcopus (qui nobis licentiam concedere) recursum habuit Baratta ad eandem Sacr. Congreg. Concilii, à qua auditio Episcopo, & nihil, quod posset obstare, deducto, die 16. Januarii 1694. fuit resolutum -- Licentiam esse concedendam sine præjudicio jurum Parochialium.

14. In Ravennaten. Quondam Franciscus Secchius ob commoditatem populi, mandavit in suo Testamento, quod ex suis bonis erigi deberet in certo loco nova Ecclesia Parochialis, & pro indemnitate Parochi, à quo pars Parochianorum separari debebat, legavit eidem Prædium annui redditus scut. 18. Huic dispositioni acriter se opposuit Parochus ob præjudicia suæ Ecclesiae: Causaque proinde delata ad eamdem Sacr. Congr. Concilii, propositoque Dubio -- An esset facienda erectione novæ Parochialis in alio loco, quam destinato per Testatorem, & sub quibus conditionibus? prodiit, partibus informantibus, resolutioni -- affirmativa, & quo ad locum, & conditiones, arbitrio Archiepiscopi.

15. Ex quibus resolutionibus liquet, quod præjudicium proveniens Ecclesiis Parochialibus ex diminutione concursus, & eleemosynarum, penitus contemnitur, & Parochi semper succumbent, quoties hoc clypeo velint se opponere ædificatione novarum Ecclesiarum. Etenim cum hodiè Parochiani non possint cogi ad audiendam Missam diebus festis in Ecclesia Parochiali, ut olim servabatur juxta dispositionem Textus in cap. cum Dominicis de Paroch. & communiter tenent relati à Barbos. de Paroch. cap. 21. num. 2. sequitur, quod constructio novæ Ecclesiae, quæ est valde pia, & religiosa cap. final. dñs. 96. pro sola Missa celebratione non debeat impediri, neque Parochiani coarctandi, ut diebus festis ad Parochiam accedant, prout moris antea fuit, Sacr. Congregat. Concil. in Fulginten. 7. Julii 1696. sunt tamen hortandi juxta Concilii Trident. verba sess. 24. cap. 4. de reform.

16. ET EPISCOPALIBUS. Jura Episcopalia, quæ in licentia reservantur, sunt Cathedraticum, cap. concurrēte de offic. Ordin. Quarta Decimarum, cap.

cap. quoniam de decim. Quarta mortuariorum, gloss. in dict. cap. conquerente. Procuratio, cap. venerabili de cens. Caritativum subsidium, cap. cum Apostolus de cens. visitatio, qua Episcopus à se abdicare non potest, Graff. dec. aur. part. 2. lib. 3. cap. 27. nu. 73. & 80. Fagnan. in dict. cap. conquerente à nu. 11. usque ad 38. de offic. ordin.

17 SIVE TRANSITVS. Ecclesia non debet habere portam, qua transitus habeatur in Domum contiguam, neque ē Domo in eam prospectus aperiri, nec aliam servitutem passivam, quam nemo illi imponere potest sine beneplacito Apostolico, Barbos. *Summ. decis. Apostol. collect. 301. nu. 16.* Gavant. *manual. Episcop. verb. Ecclesia num. 27.* Nicol. in *flosc. verb. fenestra num. 1.* & probatum fuit supra in *adnot. ad formul. Edicti de reverent. debit. Eccles.*

18 Nisi fortè in limine fundationis aliqui Principi loci Domino, aut alio insigni Benefactori, utpote quia una cum Ecclesia exeret pingue Beneficium Ecclesiasticum, cum hac lege habendi prospetum, reservaretur. Tunc ne laici à foundationibus retrahantur, cum possit Episcopus leges, & conditions etiam juri contrarias admittere, non diceretur aliud contra jus attentare; sed posset Ecclesiam cum hac lege fundatam, validè huic servituti subiicere, ad tradita per Lotter. *de re benefic. lib. 1. qu. 32. per tot. & præfertim nu. 15. & 16.*

19 NE QVE OBLATIONES AVT ELEEMOSTNÆ. Regula est juris, quod oblationes, & eleemosynæ, quæ à fidelibus fiunt, & offeruntur Cappellis, Oratoriis, & Ecclesiis, existentibus intra limites Parochiæ, debentur Parocho, ut de communi tradunt Capon. *discept. 77. per tot. Amostaz. de caus. piti par. 1. lib. 4. cap. 1.* Tondut. *qu. benefic. tom. 1. par. 1. cap. 63. numer. 8. & seqq. Rot. coram Merlin. decis. 257. à num. 1. ad 11. Adden. ad Pamphil. decis. 272. num. 6.*

20 Fallit tamen regula. Primò, quando constat explicitè de contraria offerentium voluntate, tunc enim Parochus licet sit oblationum Administrator, debet exequi mentem offerentis. Secundò, fal-

lit si agatur de oblationibus factis aliqui Imagini miraculosa in magna quantitate, quia tunc Episcopus potest recognoscere administrationem, ut dicit Carol. Ant. de Luc. ad Ventrigli. *prax. par. 2. anot. 26. & declaravit Sacr. Congr. Concil. in Civitatis Ducalis oblationum 22. Marii 1698. an scilicet applicantur pro fabrica Ecclesiæ, pro supellectilibus sacris, & pro celebratione Missarum in suffragium beneficiorum, qui eleemosynas elargiti fuerunt, juxta præscriptum Decreti Sacr. Congr. Episc. & Regul. emanatum in Treventina 22. Junii 1594.*

21 Tertiò, fallit si fierent Ecclesiæ, quæ haberet proprium Rectorem, quia tunc oblationum administratio non ad Parochum, sed ad Ecclesiæ Rectorem spectaret, ut inquit Zaul *nunc meretissimus V. Gerrens observ. ad Stat. Favent. lib. 3. rubr. 21. nu. 71.* Quartò, fallit quando oblationes fiunt in Oratoriis Confraternitatum laicorum, quia tunc Parochus non se ingredit, sed illarum administratio ad Officiales Societatis pertinet, ut declaravit Sacr. Congregat. *Concili in Lunen. Sarzanen. 19. Augusti 1690. in responsione ad sextum.*

22 NE QVE SEPVLCRVM CONSTRVATVR. Sepulchrum de jure competit privativè Ecclesiæ Parochiali, *cap. fraternitatem: cap. ex parte: cap. cum liberum de sepult. aliis verò Ecclesiæ ex privilegio, & concessione Episcopi, cap. Ecclesiæ 13. quæst. 1. Samuel. de sepult. tract. 1. disput. 3. contr. 8. num. 2. Barbos. de jure Eccles. lib. 2. cap. 10. nu. 11.* quod tamen sine aliqua justa causa concedere non deberet, ut dicit Seb. Medic. *de sepult. qu. 10. nu. 5. in fine.*

23 NEC MISSACE LEBRETVR. Sicuti de stylo Datariæ Apostolicæ, in Indultis, quæ expediuntur pro concessione Oratorii privati favore Dominicorum, & personarum nobilium, folet apponi clausula, quod Missa in his non celebretur in die Pascatis, Pentecostes, & Nativitatis Domini, ut testatur Barb. *de Paroch. cap. 1. nu. 26.* congruentius apponenda videtur in licentia, quæ datur ab Episcopo pro erectione novæ Ecclesiæ, præfertim ruralis; ad hoc ut in dictis solemnioribus anni festivitatibus

tibus Parochialis debito obsequio Parochianorum non fraudetur, & memoria eorumdem subjectionis non amittatur, sed renovetur, Tondut. quæst. benefic. tom. I. cap. 63. num. 18.

24. **NISI PRIUS FUERIT BENEDICTA.** Quod Ecclesia constructa, & fundata auctoritate Episcopi nondum benedicta, nec consecrata gaudet immunitate, ex cap. fin. de consecr. tenet Bell. disp. Cleric. part. I. de favor. Cleric. real. §. 4. num. 27. & quod non presumatur benedicta neque consecrata, nisi probetur saltem unico Teste Barbos. de offic. & potestat. Episcop. alleg. 27. num. 5.

25. At quod Ecclesia Cathedralis presumatur consecrata, & dicenti contrarium incumbat onus probandi, ex Text. in c. omnes Basiliæ de consecr. dist. I. firmat Rota cor. Manzan. decif. 801. num. 11. Ricc. prax. resol. 479. tit. 1. & alia inferior presumatur benedicta, si constet plures ibidem Missas celebratas fuisse, & quod tunc gaudet immunitate, distinguit Ambros. de immunit. cap. 10. n. 2.

26. Ecclesia, quæ est tantum ab Episcopo, vel habente facultatem benedicta, non verò consecrata, si polluatur, poterit delegatione ejusdem Episcopi per quemcunque Sacerdotem reconciliari aspersione aquæ lustralis, ut habetur in Rituali Romano, & probant Sayr. de censur. I. 5. cap. 16. num. 32. Nicol. lucubr. can. lib. 5. tit. 39. de pollut. Eccles. num. 257. Piasec. prax. Episc. part. I. cap. 2. art. 4. n. 9. Si verò esset consecrata, non poterit reconciliari nisi per Episcopum, qui talem facultatem alteri delegare non valet, cap. propoisti de consecr. Eccles. Barbos. de offic. Episc. alleg. 28. n. 55. Nicol. ibid.

27. Polluitur autem Ecclesia pluribus modis. Primo effusione magna sanguinis injuriosa ex violentia facta in ipsa Ecclesia. Secundo seminis humani publica voluntaria effusione illicita, sive per copulam Conjugalem. Tertio sepultura Cadaverum Hæreticorum, Infidelium, & Excommunicatorum. Quartò si Ecclesia reconcilietur per Episcopum publicè excommunicatum. Quinto occidente hominis in ipsa Ecclesia, quamvis sanguis non effundatur, puta quia laqueo

Monacelli Form. Pars I.

suspensus, vel suffocatus fuit, Barbos. ad jur. Ecclesiast. univers. lib. 2. cap. 4. à n. 16. ad 25.

28. Verùm adverte, quod ad hoc, ut Ecclesia dicatur polluta, ut indigeat reconciliatione, requiritur, quod supradicta delicta sint publica, Piasec. prax. Episc. part. I. cap. 2. art. 4. num. 8. & quod fiant in ipfa Ecclesia: nam si contingent in Sacratio, in Atrio, & in Campanili, Ecclesia non remaneret polluta, ut docent Barbos. loc. cit. num. 26. & Nicol. lucubr. can. lib. 5. tit. 39. de pollut. Eccles. n. 252. limit. 3.

29. Dedicationis autem dies desumpta ex cap. 4. Machab. ab Episcopo ex justa causa potest transferri in aliud diem magis congruum, ad evitandam concurrentiam aliorum Officiorum, Speculat. consult. 4. part. 3. rubr. 52. Sacr. Congregat. Episc. in responsione ad primum Dubium propositum à Suffraganeo Brixionen. sub die 4. Febr. 1585.

Licentiæ Erectionis Confraternitatis.

F O R M U L A XI.

S U M M A R I U M .

- 1 Confraternitati laicorum non debent ascribi homines malæ vitæ, nec hi, qui ignorant rudimenta fidet.
- 2 Confratres ascripti debent exercere opera pietatis, & misericordiae.
- 3 Confraternitas debet habere Sacerdotem Cappellanum.
- 4 Regulares non possunt instituere Confraternitates cum usu Saccorum.
- 5 Confraternitates laicorum cum usu Saccorum, an possint cogi ad intercessum processionibus, referuntur Decreta, & n. 6. & 7.
- 8 Confraternitates ad Processiones funerum non accedunt nisi invitentur: neque cadavera defunctorum deferrunt, quando hæredum beneplacitum non concurrat.
- 9 Confraternitates à locis, in quibus periuntur erectæ, & institutæ, possunt liberè discedere, & expelli.

O

10 Con-